

[Justitsministeren.]

5 Aar var udløbet, kom der nok en ny længere Frist, kunde man lige saa godt lade det blive ved den gældende Lov og ordne det med det samme.

Jeg takker for Modtagelsen, som giver mig Haab om, at Lovforslaget kan gennemføres.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Tilsyn med Herberger, Arbejdshjem m. v.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 3140).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ordføreren (Bomholt): Da vi ikke tidligere har haft selv Forslaget til Behandling her, skal jeg ganske kort præcisere, hvad det drejer sig om, og hvilke Hovedpunkterne er, idet det ikke kan nægtes, at Situationen vedrørende Herbergsforholdene har ændret sig betydeligt under og efter Krigen. Før Krigen var det endnu saaledes, at de vandrede Svende drog fra Sted til Sted, det vil sige fra Arbejde til Arbejde, det var væsentligt kun haandværksuddannede Folk, og det var derfor økonomisk overkommeligt for private Foreninger at holde Hjemmene i Stand for disse rejsende Svende. Derimod er der nu et meget stort Antal arbejdsløse, der simpelt hen mangler Hjemsted. Den Statistik, som det københavnske Centralkontor har udarbejdet, viser, at en stor Del er unge, ganske unge Mennesker. Det stemmer ogsaa med de Erfaringer, man mange andre Steder har indhøstet. Aarsagen til, at der er saa mange unge blandt de hjemløse herbergsøgende, er sikkert bl. a. ofte den, at der intet Arbejde er i Landsbyen om Vinteren; Industrialiseringen af Landbruget har bevirket, at Landbruget beskæftiger procentvis en stadig dalende Del af Befolkningen. Dertil kommer saa Arbejdsløsheden i Byerne; hvis Forældrene er ramt af Arbejdsløshed, da er det meget vanskeligt for den unge at gaa hjemme;

der er maaske slet ingen Udsigt til Beskæftigelse paa Hjemstedet; saa ser vi, det kender jeg mange Tilfælde af, at den unge Mand gaar ud paa Landevejen for at aflaste Hjemmet og for muligt andetsteds at finde det ganske vist noget usandsynlige Job. Disse Mennesker, som vi i Øjeblikket har i Tusindvis, er omtrent udenfor Samfundet og udenfor Lovene; de er henvist til Tiggeri og alle Tilfældigheder; der sidder ikke et Medlem i denne Sal, som ikke er klar over, at der hver Dag kommer Snesevis af Tiggere til Dørene, vi lægger Mærke til Demonstrationstog af forskellig Art, ogsaa der ser vi, at den hjemløse og arbejdsløse Ungdom danner Hovedbestanddelen.

Det er fortvivlede Forhold. Det er Forhold, som medfører samfundsmæssige Tab, fordi disse Menneskers Arbejdsevne nedsættes, og det er Tilstande, som desuden medfører, at rige menneskelige Værdier gaar tabt. En ny Ordning, en samfundsmæssig Ordning er derfor nødvendig. De spredte og tilfældige Bestemmelser i Sundhedsvedtægterne maa afløses af en for alle Herberger gældende Vedtægt.

De nugældende Bestemmelser rundt om i Vedtægterne er meget planløse. I Øjeblikket er der saaledes kun 31 Herberger, der har Badeindretning, der er næsten ingen, der har Desinfektionsovn, der er meget sjældent et Skab til Opbevaring af personlige Ejendele, og Betaling for Kost og Logi er meget varierende. Derfor er det nødvendigt, at der opstilles visse Minimumskrav med Hensyn til Herbergernes Indretning, med Hensyn til Koststandarden o. s. v. Der er ingen Tvivl om, at det vil styrke Disciplin og Orden og fremme Tilfredsheden hos de hjemløse og arbejdsløse, at der kommer samfundsmæssig Orden i Tingene.

Men for at skabe denne Orden er det nødvendigt, at der oprettes et Centralkontor eller en Landsinspektør. Der er ikke noget nyt heri. I København findes der allerede nu et Centralkontor for hjemløse, og dette Kontor samarbejder paa bedste Maade med de forskellige Herberger. Det, der her ved gennem Forslaget sker, er kun, at man udvider denne Ordning til at gælde hele Landet, saaledes som der i øvrigt allerede tidligere en Gang har været forhandlet om. Inspektøren har den Opgave at skulle tilse Herbergerne mindst en Gang hvert andet Aar, at give Indberetning til Ministeriet om Ønskeligheden af nye Herberger, hvis saadanne tiltrænges. Og Udgifterne til dette Tilsyn fastsættes paa de aarlige Finanslove, saaledes at der stadig er Adgang til økonomisk Kontrol.